

Gildehal 11/4 2018

Velkommen til Sct. Georgs gildehal med optagelse

Vi starter med vandrehal kl. **18.30**

Efter gildehallen vil vi serveret lidt

Prisen vil være de sædvanlige 50 kr. + drikkevarer

Tilmelding senest **8/4**

Lisbet og Peter

47 17 51 35 / 21 26 08 35 lp.hovgaard@mail.dk

Ove

47 17 96 93 / 23 96 11 37 osoetofte@gmail.com

KNU
April

DEN
2018

Sct. Georgs Gildet i Ølstykke

41. Årgang

Nr. 409

Fødselsdage i april

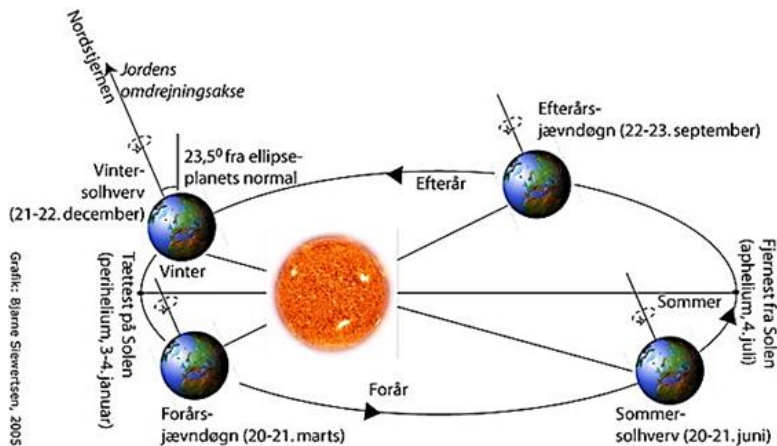

Lisbet Hovgaard-Jensen	7. April
Benny Larsen	10. April
Poul Kaltoft	24. April
Inge Hallum	27. April

Så blev det Forårs-Jævndøgn, og nu går det dagligt mod lysere og længere dage, og så må "Kong Vinter" gerne snart slippe sit tag, selvom kulden ikke helt har kunnet kue Erantis og Vintergækkerne, som efter en kold nat rejser sig igen, til glæde for havejerne !

Jeg fandt på min kalender disse kloge ord !
"Det bedste ved foråret er, at det kommer, når vi mest trænger til det"

God påske VR

Distriktsgildehal den 14. juni I Hillerød

Dette er en lille orientering, til alle gildebrødre i distriktet, så i kan sætte X i kalenderen.

Den endelige invitation kommer senere.

Det er lykkedes for os af få chefarkæolog på Museum Nordsjælland til at komme og fortælle om spændende ting, der bl.a. er fundet i jorden, hvor det nye supersygehus skal ligge.

Med glide hilsen

1. Hillerød

Når de lavtlønnede nedlægger arbejdet, blir der altid foretaget indgreb med den begrundelse, at strejken rammer livsvigtige områder!

Hvorfor er de, der arbejder med livsvigtige områder lavtlønnede?

Carl Schamberg.

Efter 3 år mødes familierne, hvor de tager liget ud af stenhusene, og vender dem om og giver dem et nyt silketæppe.

Det kaldes ligvendingsfesten. Som gentages hver 3. år.

Det er typisk, at det er kirkerne der spiller en stor rolle på social og sundheds området. Ca. 40 % betales af kirkerne. Lars var i Antsirana i 6 år; men blev afløst af andre danske præster
I dag ligger kirkerne så tæt som de gamle danske landsbykirker, der er bare plads til mange flere i kirkerne (500-800).

Vi besøgte en del af de steder, hvor Danmission arbejder i dag. Vi så produktion af kanel, hvor børn og unge sad og skar barken af 1 cm tykke grene, og pakkede disse rørstykker i 20 cm længder. Vanilje er nok landets hovedindtægtskilde. (Det sorte guld). Peber, kaffe og nellike er andre afgrøder, som blev produceret der. Produktion, pakning og salg var ordnet i et system som et andelsselskab. Det var et system med opsparing, investering og udbytte.

Vi besøgte en systue, hvor der blev lavet meget flotte broderier, og træskærerarbejder. Det var en dame, som var leder, og hendes medarbejdere var enlige kvinder med børn. Damerne kom om morgenen, når de havde fulgt børnene i skole. Så blev der syet og lavet mad. Børnene kom efter skolen og spiste med. Derefter blev der syet til mørket faldt på. Der blev bygget til huset efterhånden som salget udviklede sig, og der blev ansat flere damer. Der var nu godt 40.

Vi besøgte et andet hus, hvor gadebørn kom og fik mad, der blev betalt skolepenge for dem. Det var frivillige fra den lokale kirke, der drev stedet. Kapaciteten var 24 børn. Der var mange flere, der ønskede at komme der. Og man forsøgte at vælge ud fra behov, og tog ikke stilling til nogen religions tilknytning. Huset var sponsoreret af Jysk Børneforsorg, i et samarbejde med den lokale kirke.

Alle steder, hvor vi kom, blev vi hjerteligt modtaget med sang, dans og gaver.

I de store byer mødte vi tiggere, og vi blev orienteret om at kvinderne har meget få rettigheder.

Men vi kan ikke hjælpe alle; men alle kan hjælpe nogen, så lad os bestræbe os på at gøre livet gladere og lysere for dem vi møder i dag.

Jens Erik

Jytte Normann Andersen skriver knuden i maj 2018

Stafetten

Tove Nielsen

FORDELE VED AT VÆRE 50+

- 1) Ingen forventer at du løber - nogen steder - overhovedet...
- 2) Folk som ringer kl.09 om morgenen, kan godt finde på at spørge: " Vækkede jeg dig?"
- 3) Folk ser ikke længere på dig som en hypokonder.
- 4) Du har ikke mere du skal lære på den hårde måde.
- 5) Nogle af de ting du køber nu, holder resten af livet.
- 6) Du kan klare dig uden sex, men ikke uden dine briller.
- 7) Du ser ikke længere fartbegrænsning som en begrænsning.
- 8) Du holder ikke længere maven inde, uanset hvem som går forbi.
- 9) Dine hemmeligheder som du deler med venner blir der. De glemmer dem også.
- 10) Antallet af nye hjerneceller du får, er endelig nede på et niveau du kan håndtere.
- 11) Du kan ikke huske hvor du fandt denne, men kopier den før du glemmer det... 🤔🤔

Redaktionen skal have indlæg senest d. 20 april 2018 kl. 18:00
Meget gerne via E-mail

Lene Jørgensen
Strandbakken 39
3600 Frederikssund
lene-j@email.dk
5196 3099

Povl-Erik Høxbroe
Engvej 28
3650 Ølstykke
ape@hoxbroe.com
4717 7032

OBS

Gildemestertalen dem 8. november 2017

På sommerlejr i Sønderborg var temaet: **Vi sætter spor- i os selv- i hinanden- og i omverdenen.**

Dette tema var tydeligt at spore i alle aktiviteter på lejren. Det er et tema, der stemmer godt overens med pkt. 6 i Gildeloven: -at være med i arbejdet på at gøre livet gladere og lysere for andre. Og sagt på en anden måde: Bestræb dig på, at aflevere verden lidt bedre, end du modtog den.

Disse udtryk blev tydelige for os under vort besøg på Madagaskar i anledning af den Lutherske Kirkes 150 års jubilæum.

Turen var arrangeret af Danmission, og pastor Lars Mandrup, var rejseleder for et hold på 16 deltagere.

Der havde i starten af 1800 tallet været igangsat missionering både fra England og Frankrig.

Da kongen døde i 1828 blev Dronning Ranavalona regent, og hun brød sig ikke om udenlandsk indblanding. Dvs. dødsdom.

Dronningen døde i 1861, og så var udenlandsk indflydelse igen velkommen.

Norge sendte missionærer til Madagaskar i 1867, hvor de etablerede sig i en lille landsby Antsirabe, ca. 120 km syd for hovedstaden Antananarivo. Nu er Antsirabe en by på ca. 200.000 indbyggere, og hovedsæde for Skandinavisk mission på Madagaskar. Mission består typisk af 3 områder: udbredelse af evangelium, etablering af skoler/hospitaler og forbedring af landbrug, som er hoved erhvervet (80%). Det var det med landbruget, der bragte Danmark til Madagaskar ved et tilfælde. En agronom var blevet ansat af Danmission med henblik på arbejde i Indien; men han kunne ikke få indrejsetilladelse. Norsk Mission hørte om sagen, og bad om at få ham til Antsirabe.

I 1981 kom den første danske præst til Madagaskar, Lars Mandrup, og efter undervisning af lokalsproget madagassisks i hovedstaden, fik han tildelt et område i den nordlige del af øen på størrelse med Danmark. Der skulle han opbygge en kirkestruktur. Efter et intensivt fransk kursus i Danmark rejste Lars til Madagaskar med sin kone og 3 mindre børn. ¾ af bagagen forsvandt under transporten, og den lovede lejlighed i Antananarivo var ikke bestilt. Lars fik så 2 værelser på et hotel. De 2 drenge kom i fransk skole, og Vibeke læste lektier med pigen i hjemmet. Lars gik på kursus i det lokale sprog Gassisk. Det var svære tider. Efter ca. ½ år flyttede de så til Antsiranana på nordkysten, til arbejdsstedet. Dvs. at de 2 drenge kom på international kostskole i Antsirabe.

Forældrene mødtes med drengene 4 gange om året samt i sommerferien. Nu ventede nye udfordringer. Huset til dem var ikke sat i stand som lovet. Entreprenøren var forsvundet med pengene; men havde ikke udført arbejdet. Der manglede vandhaner, glas i vinduerne, låse i dørene, samt maling. Lars tog fat på at skaffe diverse bygningsdele og monterede og malede. Endelig kunne han komme i gang med opgaven. Lars startede med at besøge de lokale myndigheder, og forklarede dem om hans planlagte aktivitet i området. Derefter gik han i gang med udbredelse af evangeliet. Der blev uddannet lokale præster, der blev bygget kirker og skoler.

Madagaskar er på størrelse med Frankrig eller ca. 13 x Danmark. Befolkningen stammer hovedsageligt fra Indonesien, og har medbragt erfaringen med risdyrkning. Ris er hovednæringsmidlet, og på den frugtbare jord med et varmt klima er der masser af tropiske frugter og krydderier.

Den politiske situation er problematisk. Landet var en fransk koloni fra 1896 til 1961. Det blev afløst af et marxistisk styre, domineret af Nordkorea, senere forsøg på demokrati blev afløst af militærdiktatur. I 1992 blev der vedtaget en ny grundlov; men den valgte præsident plejede at ændre nogle paragraffer til egen fordel. I 2009 var der opræk til revolution, hovedstaden blev afspærret fra omverdenen. Kirkerne gik sammen om en demonstration, som endte på national stadion. Der var ca. 500.000 deltagere. På stadion blev der sunget en salme, bedt en bøn og lyst velsignelse. Derefter gik befolkningen roligt hjem. Med budskabet var så tydeligt, at den gamle præsident, som ikke ville anerkende tabet af præsidentvalget rejste til Afrika i eksil, og den nye præsident ændrede valgloven, så aldersgrænsen for præsidenter blev ændret fra 40 til 35 år. På det tidspunkt var han 36. Der blev aftalt nye valg i 2010; Valget blev afholdt i 2013, Og i januar 2014 blev Hery Rajaonarimampianina, valgt som præsident.

Indbyggertallet forventes at være ca. 25 mio. Der er kommuner i hovedstadsområdet, der ikke registrerer indbyggere. Knap halvdelen er nu kristne, og de er nogenlunde lige fordelt mellem katolikker og protestanter/ den lutherske kirke. Så er der ca. 10 % muslimer, som mest holder til på nordvestkysten og i storbyerne. Resten holde fast ved den oprindelige stammereligion, hvor det er forfædrene, der er i centrum. Ordet død findes ikke i det gassiske sprog. Men når folkene hører op med at leve, så er det ånden der hylde. Legemet indpakkes i blade og et silketæppe, og lægges i små stenhuse, som man ser en del af.